

A fesztivál nevében (*Egyetemisták és Főiskolások Országos Turisztikai Találkozója*) rejtőző turisztika valószínűleg kimerült abban, hogy a tömegközlekedéssel Velencére érkezők az árnyék nélküli kerékpárúton átgyalogoltak a főbejáratig, **vagy épp ropogósra sülték** és naponta kilométereket gyalogoltak a városban található élelmiszerüzletekig a barátságos árak miatt.

Pedig annak idején a szervezők nagy energiát fektettek az aktuális helyszín feltérképezésére, túrázást, tájfutó- és természetjáró akadályversenyt szerveztek. Most már nem a Velencei-tó és környéke turisztikai kincseinek felfedezése miatt fizették ki a napi-, hetijegyet a fesztiválozók: **la zítani akartak, inni, táncolni, ismerkedni.**

Sikerült is nekik, bár a sukorói **Arborétum**ért vagy a **Bence-hegyi kilátó**ból nyíló panorámáért érdemes lett volna oda felsétálni, nem beszélve arról, hogy a felvezető séta is vadregényes az összeboruló fák alatt.

Kánikulára Woodstockot

Márpedig a hőség elől menekülni kellett! Legtöbben a tóba csobbantak, volt, aki a locsoló autó előtt fetrengett, sokan pedig a kocsmák napernyője alatt hűtötték magukat, **poharaikat pedig sűrűn kellett emelgetniük**, hisz gyorsan melegedett az isteni nedű is. A szerencsésebbek igazi csutakolást is kaphattak: az Axe-angyalok külső mosást vállaltak.

Mások a kánikula ellenére sportolásra vetemedtek, legalább a díjazáskor olimpiákonokkal kezelhettek le, a díjátadók között volt **Egervári Sándor** labdarúgó szövetségi kapitány, vagy

éppen

Kropkó Péter ironman is, aki több mint félszáz viadalt tudhat maga mögött és Japánban már szobrot állítottak tiszteletére.

Ugyancsak a SportPONT Programban rendezték meg a fesztivál egyik legérdekesebb eseményét, a Gold Sprintet, ahol **rögzített kerékpáron kellett 500 méteres távot letekerni párban**, igazi befutó hangulatban.

Kánikula ide vagy oda, a fesztiválnak kezdődnie kellett és a **Csík Zenekar** meg is tette az első lépéseket, hatalmas sikert aratva. Elsőnek

Felméri Péter

jelenthetett telt házat, ugyanis fellépésén zsúfolásig telt a sátor! Góbé észjárását rögtön megvillantotta, vastaps volt a jutalma.

Sokáig nem ücsöröghettünk a sátorban, mert a **Belga** példát mutatott: árnyékos 42 fokban is sapkában pattogtak a Nagyszínpadra tűző napsugarakban. Másnap délután

Kiss Ádám

hallgatósága létszámban felülmúlta az addigiakat, de a légkondis sajtóterazon már rebesgették, hogy nem sokáig fogja tartani a rekordot: estére vihar közeledett.

A **Hollywood Rose** és **Paddy and the Rats** nem vallott szégyent a kánikulában sem, de **Deák Bill Gyula**

már borús égbolt alatt kezdett, meglepően nagy népszerűségnek örvendett, szemezgetett az *István, a király*

ból is, de lassan a villámlások, dörgések, majd hulló jégdarabok vették át a főszerepet. A kitartóbbakat Woodstockra emlékezhette: eső, sár, blues, dagonya.

A tömeg az **Ámokfutók** koncertjén talált menedéket, **Kozsó** így élete és karrierje legnagyobb koncerjét könnyvelhette el, elképesztő hangulatot korbácsolt a villámok háttérzajára, a végén pedig hosszú percekig fotóztatta magát a heringmódra összepréselődött tömeg előtt, aminek egyik fele a „vissza-vissza” alatt még mindig a kőbányai blues koronázatlan királyát éltette.

{youtube}Uu-oWlxDpZo{/youtube}

Ezalatt egy másik helyszínen, ugyancsak sátorban, **Korda György** is hasonló élményben részesült, igaz, közben az áram is elment ott egy időre. A tömeg akkor is felvezetés nélkül énekelte a retródiszkó-slágeret vezénnyel,

Balázs Klárka

a félmeztelen, elázott fiatalemberekkel táncolt, Gyuri bácsi pedig nem tudott betelni a szintén színpadra tóduló bikinis csajokkal, a végén pedig felcsendült a "Nagyszínpad! Nagyszínpad!" rigmus is, mint anno a Szigeten.

Az ítéletidő után a szabadtéri színpadokon próbálták helyreállítani a világ rendjét, addig [Dr. Alban](#)

készítette táncra a nagyérdeműt, folyamatosan azzal éltetve őket, hogy jobbak, mint két nappal korábban a romániai közönsége. A tömeg, főleg a középkorúak, ki is tett magáért, ezúttal izzadságtól csuromvizesen andalogtak ki a playback-show után.

Vádj magadnak sátorhelyet!

Ha csúszásokkal is, de sikerült a koncerteket megtartani, a **Tankcsapda** odapörkölt rendesen - megemlézték, hogy 20 éve léptek föl először EFOTT-on Nyíregyházán, ezért most leginkább ős-csapdás számokkal zúztak, de a táborozók jelentős része inkább mentette a menthetőt, teregették a ruháikat, hálózásukat, merték sátrukból a vizet.

Apropó sátorozás: ekkora rohamra nem készültek fel a szervezők, vagy elszámolták magukat, ugyanis már első nap megteltek a sátorozásra kijelölt helyek, harmadik napon a kapunál olyant is hallottam, hogy „**adunk egy sarlót és vágjál magadnak helyet a nádasban**”.

EFOTT kifulladásig, és azon is túl

Következhetett az utolsó nekifutás: üldögélős-éneklős bemelegítésnek **Kafkaz**, de aztán szépen sorjában

A kutya vacsorája

,
Kozmix

,
Ferenczi György és a Rackajam

,
Firkin

,
Quimby

,
Magic Cat rockabilly trió

,
Roni Size

Cseppet sem voltak tekintettel az utolsó napra és fáradtságra, **Livius** ezúttal dzsesszel büntetett, ha lankadt a közönségének lelkesedése és beszólt Távol-Keletre, ahol kutyát vacsoráznak. Később feleségét segítette színpadra, hogy koccintsanak házasságuk ötödik évfordulójára, majd

leánykérést celebrált

, a közönség pedig egyhangúan ismételte a szöveget, hogy a meglepett Eszter bőséges könnycseppek közt mondjon igent.

[Marthy Barni](#) koncert előtt szomorúan konstataálta, hogy még pénzzel sem tud sört venni, de

azért szokásáról nem mondott le, a Beggarman elején szorgalmasan kalapozta a pénzt, majd felszólítást tett közzé: [Hozz egy firkin sört!](#) De már azelőtt összehangoltan megírult az egész banda és közönsége, megállás nélkül nyomták a slágereket, a Kék volt az égboltnál már csak hittünk nekik, mert a csúrdöngölő porfelhőtől már nem lehetett látni az égboltot.

{youtube}2750blhVqb8{/youtube}

Már javában muzsikált a Quimby, de a kifacsart közönség csak nem tágított, **alig akarta leengedni a népszerű bandát a színpadról.**

De a program, az program, így lovagolhattunk át a Nagyszínpad elé, ahol a magyar alter szcéna legjelesebb képviselője végre újított és nem csak a tavalyi születésnapos koncertre begyakorolt koreográfiával rukkolt elő. Sikerült háttérbe szorítaniuk a slágereket és csak a tömegnyomor unszolására vették elő, Dodi pedig ismét fénypontja volt a fellépésnek a

Nice day

-jel.

Beck Zoli még mindig gitárján hordja a "Bringázz, Udvarhely!" matricát

A Magic Cat Rockabilly Trió végleg kizsigerelte a fesztiválozókat, **csorgott mindenkiről a verejték az őrült rock'n'rolltól**

, még a főtt kukoricás nénit is volt, aki megpörgesse! Közben a világhírű Roni Size is színre lépett az egyik tánctérenél, közel kétórás fellépésén 3 percenként ismételte szövegét (

scream

és

yeah

), de azért becsempészett időnként egy "mékszamnojj"-ot is, miközben az Axe angyalok felváltva riszálták magukat egy ketrecben, a fesztiválozók ezen kontingense pedig folyamatosan

integetett és gyalogolt.

Összegzésképpen: az EFOTT-ot ki kell próbálni, élvezni kell a kellőképpen furcsa, de barátságos és segítőkész egyetemisták derűs társaságát, **de kötelezően társasággal!** A szervezőkre már elegendően ráhúzták a vizes lepedőt, én inkább egyetlen negatívumot emelnék ki csak, és az nem rajtuk múltott: mindenkire legalább tíz hangya jutott. Percenként.